

”ميني بچي - آتم ايماني بنو، مٿن آتما هون شرير نهين،

يه هٿ پھلا پاڻ، يھي پاڻ سيڪو اچي طرح پڙھائو“

پرشن :- گيان سُناڻي ڪا طريقا ڪيا هٿ؟ ڪس وڌي سڀن گيان سُنا هٿ؟

اُتر :- گيان ڪي باتين بڙي خوشي خوشي سڀن سُنائو، لاچارِي سڀن نهين. تهر آپس ۾

بڻ ڪر گيان ڪي چرچا ڪرو، گيان ڪا منن چننن ڪرو ڦر ڪسي ڪو سُنائو. آپني ڪو آتما سمجھ ڪر ڦر آتما ڪو سُنائينگي تو سُني والي ڪو پي خوشي هونگي.

اوم شانتي . باپ ڪهتي هٿ آتم ايماني وا ديھي ايماني هو بڻو. ڪيونڪ آتما ۾ هين اچي وا بُري سنسڪار پري جاتي هٿ. سيڪا اُتر آتما پر هوتا هٿ. آتما ڪو هين پنت ڪها جاتا هٿ. پنت آتما ڪها جاتا هٿ تو ضرور جيو آتما هين هونگي. آتما شرير ڪي سات هين هونگي. پھلي پھلي بات ڪهتي هٿ آتما هوڪر بڻو. آپني ڪو شرير نهين، آتما سمجھ بڻو. آتما هين ان آرگنس ڪو چلاتي هٿ. گھري گھري آپني ڪو آتما سمجھني سڀن پرماتما ياد آئينگا. اُگر ديھ ياد آئي تو ديھ ڪا باپ ياد آئينگا. اس ليئي باپ ڪهتي هٿ آتم ايماني بنو. باپ پڙھاءِ رھي هٿ. يھ هٿ پھلا پاڻ. تهر آتما اوناڻي هو، شرير وناڻي هٿ. ”هر آتما هٿ“ يھ پھلا شبد ياد نهين ڪرينگي تو ڪچي پر جائينگي. مٿن آتما هون، شرير نهين هون يھ شبد اس سميه باپ پڙھاتي هٿ. آگي ڪوئي پي پڙھاتي نهين ٿي. باپ آئي هين هٿ آتم ايماني بنا ڪر گيان ديني ليئي. پھلا گيان ديني هٿ هي آتما تهر پنت هو، ڪيونڪ يھ هٿ هين پُراڻي دنيا. پردرشي ۾ پي تهر بچي بهتون ڪو سمجھاتي هو. پرشن اُتر ڪرتي هٿ تو جب دن ڪي سميه ريست ملتي هٿ، اُس سميه آپس ملنا چاهيئي، سماچار پوچنا چاهيئي، ڪس نين ڪيا ڪيا پرشن پوچي، هر نين ڪيا سمجھايا. ڦر اُنڪو سمجھانا هٿ. ڦر اُس پر اُنسي نهين، اُنسي سمجھانا چاهيئي. سمجھاني ڪي ڀڪتي سيڪي ايڪ نهين هوتي. مڻل بات هٿ آپني ڪو آتما سمجھتي هو يا ديھ؟ دو باپ پي سيڪي هٿ ضرور. جو پي ديھ ڌاري هٿ، اُنڪا لوڪ باپ پي هٿ، پرلوڪ پي هٿ. حد ڪا باپ تو ڪامن هٿ. يھان تمڪو ملا هٿ بيحد ڪا باپ، وه هر آتمائون ڪو بڻ سمجھاتي هٿ. وه ايڪ هين باپ پي هٿ، ٽيچر پي هٿ، گُرو پي هٿ. يھ پڪا ڪر دينا چاهيئي. جب تهر ڪسڪو سمجھاتي هو، جو جو تهر سڀن پرشن پوچتي هٿ اس پر آپس ۾ بڻنا چاهيئي، جو هوشيار هٿ اُنڪو پي بڻنا چاهيئي. تمڪو ٽائيم ملتا هٿ دن ڪي سميه. اُنسا نهين ڪ پوچن کاتي هٿ اس ليئي نيند ڪا نشا آئي. جو بهت ڪانا کاتي هٿ اُنڪو نيند ڪا آلسيه آتا هٿ. دن ۾ ڪلاس ڪرنا چاهيئي فلاڳي نين يھ يھ پوچا، هر نين يھ ريسپانس ڪيئا. پرشن تو پڻ پڻ پوچينگي. اُنڪو ريسپانس پي چاهيئي ريئل. ديڪنا چاهيئي اُنڪو ڪشش ۾ لاي، سٽسڦاءِ هوئا؟ نهين تو ڦر ڪريڪشن نڪالني چاهيئي. جو هوشيار هٿ، اُنڪو پي بڻنا چاهيئي. اُنسي نهين، ڪانا ڪايا جلدي نيند آئي. ديوتائين ڪانا بهت ٿورا کاتي هٿ. ڪيونڪ خوشي هٿ نان. اس ليئي ڪها جاتا هٿ خوشي جئسي خوراڪ نهين. تهر بچون ڪو آتاه خوشي هوني چاهيئي. برهمڻ بنني ۾ بڙي خوشي هٿ. برهمڻ بنتي هين تب هٿ جب اُنڪو خوشي ملتي هٿ. ديوتائون ڪو خوشي هٿ نان.

ڪيونڪ اُنھون ڪي پاس ٽن محل آد سڀ ڪُچ ھئ. تو اُنھون ڪي ليئي خوشي ھين ڪافي ھئ. خوشي ۾ ڪانا پي بهت ٿورا، سوکير ڪائينگي. يھ پي ايڪ قاعدا ھئ. جاستي ڪاني والي ڪو جاستي نيند آئينگي جسڪو نيند ڪا نشا ھونگا وھ ڪسڪو سمجھاءِ پي نھين سڪينگي، جسڪي لاچار. يھ ڳيان ڪي باتين تو بڙي خوشي سين سُنني سُناني چاهيئي. سمجھاني ۾ پي سھج ھونگا. مول بات ھئ باپ ڪا پريچيہ دينا. برھما ڪو تو ڪوئي جانتني نھين. پرجاپتا برھما ھئ، ڏير ڪي ڏير پرجا ھئ. يھ پرجاپتا برھما ڪئسي ھونگا اس پر بهت اچي ريت سمجھانا ھئ. باپ نين سمجھايا ھئ انڪي بهت جنمون ڪي انت ڪي پي انت ۾ وانپرست اوستا ۾ مئن پرويش ڪرتا ھون. نھين تو رت ڪھان سين آئي. رت گايا ھوئا ھين شو بابا ڪي ليئي ھئ. رت ۾ ڪئسي آتي ھئ، اس ۾ مونجھتي ھئ. رت تو ضرور چاهيئي. ڪرشن تو ھو نہ سڪي. تو ضرور برھما دواران سمجھائينگي. اوپر سين تو نھين بولينگي. برھما ڪھان سين آيا؟ باپ نين سُنيا ھئ مئن انڀر پرويش ڪرتا ھون، جس نين پوري 84 جنم ليئي ھئ. يھ خد نھين جانتني، مئن سُناتا ھون. ڪرشن ڪو تو رت ڪي درڪار ھين نھين. ڪرشن ڪھني سين ڦر تو پاڳيرت ٿم ھو جائينگا. ڪرشن ڪو پاڳيرت نھين ڪھا جاتا. اُنڪا تو پھلا جنم ھئ پرنس ڪا. تو بچون ڪو اندر ۾ ويچار ساگر مئن ڪرنا چاهيئي. يھ تو بچي جانتني ھئ، وھ باتين تو نھين ھئ جو شاسترون ۾ لک دي ھئ. باقي يھ تو نيڪ ھئ ويچار ساگر مئن ڪيئا ھوئا ڪلش لڪشمي ڪو ديئا ھئ. اس نين ڦر اوڙون ڪو امبرت پلايا تب سورب ڪي گيت کلي. پرنٽو پرم پتا پرماتما ڪو تو ويچار ساگر مئن ڪرني ڪي درڪار ھين نھين. وھ تو بيج روپ ھئ. اُن ۾ ناليچ ھئ، وھي جانتني ھئ، تم پي جانتني ٿي. اُپي يھ اچي ريت سمجھانا ضرور ھئ. سمجھني بگر ديوتا پد ڪئسي پائينگي! باپ سمجھاتي ھئ آتمائون ڪو رفريش ڪرني ليئي. باقي تو ڪُچ پي جانتني نھين. باپ آڪر سمجھاتي ھئ اُپي تمھارا لنڊر پڳتي مارگ سين اُئا، آب ڳيان مارگ ۾ چلا ھئ. باپ ڪھتي ھئ مئن تمڪو جو ڳيان دينا ھون وھ پرايلوپ ھو جاتا ھئ.

ايڪ ھئ نراڪار، دوسرا ھئ ساڪاري باپ. سمجھايا تو بهت اچا جاتا ھئ پرنٽو مايا اُئسي ھئ جو ڪشش ڪر گند ۾ لي جاتي ھئ. پنت بن پرتي ھئ. باپ ڪھتي ھئ بچي، تم ڪام چتا پر چڙهه ايڪدم قبرستان ۾ آ گئي ھو. ڦر يھان ھين پرستان ھونگا ضرور. آڏا ڪلپ پرستان چلتا ھئ، ڦر آڏا ڪلپ قبرستان چلتا ھئ. اُپي سڀ قبر داخل ھوني ھئ. سيڙھي پر پي اچي ريت سمجھاءِ سڪتي ھو. يھ ھئ ھين پنت راجيہ. اسڪا وناش ضرور ھونا ھئ. اس ڌرني پر اُپي قبرستان ھئ. ڦر يھي ڌرني چينج ھو جائينگي آرٿات آئرن ايڇيڊ سين گولڊن ايڇيڊ دنيا ھونگي، ڦر دو ڪلا ڪم ھونگي. تنوون ڪي پي ڪلا ڪم ھوتي جاتي ھئ تو ڦر اُڀرو مچاتي ھئ. تم سڀي ڪو اچي ريت سمجھاتي ھو. اگر نھين سمجھتي تو گويا ڪوڙي مثل ھئ، ڪوئي وئليو نھين ھئ. يھ وئليو تو باپ بئن بتلاتي ھئ. گايا پي جاتا ھئ ھيري جسڪا جنم... تم پي پھلي باپ ڪو نھين جانتني ٿي، تم ڪوڙي جسڪي ٿي. اُپي باپ آڪر ھيري جسڪا بناتي ھئ. باپ سين ھين ھيري جسڪا جنم ملتا ھئ ڦر ڪوڙي جسڪي ڪيون بن

پر تي هو؟ ٿم ايشوريہ سنٺان هو نان. ڳائڻ پي هئ آتمائين پرماتما آڱ رهي بهوڪال... جب وهان شانتي ڌام ۾ هئ تو اُس ملن ۾ ڪوئي فائدا نهيڻ هوتا. وه تو صرف پوٽرتا وا شانتي ڪا آستان هئ. يهان تو ٿم جيو آتمائين هو اوڙ پرماتما باپ اُنڪو اپنا شري ر نهيڻ هئ. وه شري ڌارڻ ڪر ٿم بچون ڪو پڙهائي هئ. ٿم باپ ڪو جاني هو اوڙ ڪهتي هو بابا، باپ ڪهينگي، او بيتي. لوڪڪ باپ پي ڪهينڱا نان هي بال بچي آڻو تو تمڪو ٽولي ڪلائون. جهٽ سڀ پاڳينگي. يه باپ پي ڪهتي هئ بچي آڻو تو تمڪو وٽڪنٽ ڪا مالڪ بنائون، تو ضرور سڀ پاڳينگي. پُڪارتي پي هئ هر پنٽون ڪو پاون بناء ڪر پاون دنيا وشو ڪا مالڪ بناني آڻو. اَب نشچيه هئ تو ماننا چاهيئي. ٻُلايا پي بچون نين هئ. هر آتي پي بچون ڪي ليئي هئ. بچون ڪو هين ڪهتي هئ ٿم نين ٻُلايا هئ. اَب مئن آيا هون. پنت پاون پي باپ ڪو هين ڪهتي هئ نان. ڳنڌا آڌ ڪي پاڻي سين ٿم پاون بن نهيڻ سڪتي. آڌا ڪلپ ٿم پوڻ ۾ چلي هو. پڳوان ڪو ڍونڍتي هو پرنٽو ڪسڪو پي سمجه ۾ نهيڻ آتا هئ. باپ ڪهتي هئ هي بچون. تو بچون ڪا پي اُس حُلاس سين نڪلنا چاهيئي هي بابا. پرنٽو اِننا حُلاس سين نڪلنا نهيڻ هئ. اِسڪو ديه ايمان ڪها جاتا هئ، نه ڪ ديهي ايمان. ٿم اَپي باپ ڪي سنمڪ بڻي هو. بيحد ڪي باپ ڪو ياد ڪرني سين بيحد ڪي بادشاهي پي ضرور ياد آئينگي. اُڻسي باپ ڪو ڪتتا پيار سين ريسپانس ڪرنا چاهيئي. باپ تمهاري ٻُلاني سين آيا هئ. ڊراما اَنوسار ايڪ منٽ پي آڱي پيچي نهيڻ هو سڪتا. سڀي ڪهتي هئ او فادر، رحم ڪرو، لبريٽ ڪرو، هر سڀ راوڻ ڪي زنجيرون ۾ هئ، آپ هماري ڳائيد بنو. تو باپ ڳائيد پي بنتي هئ، سڀ اُنڪو ٻُلاتي هئ. او لبريٽر، او ڳائيد آڪر همارا ڳائيد بنو. همڪو پي ساٿ لي چلو. اَپي ٿم سنگم پر ڪري هو. باپ ستيگ ڪي اِسٽاپنا ڪر رهي هئ. اَپي هئ ڪلهيگ، ڪروڙون منش هئ. ستيگ ۾ تو صرف ٿوري ديوي ديوتا هين ٿي تو ضرور وناش هوڻا هونگا. وه پي سامني ڪرا هئ، جسڪي ليئي ڳائڻ هئ سائنس گهمندي، ڪتتا ٻُڌي سين عقل نڪالتي رهتي هئ. وه هئ يادو سمپر دايد. ڦر هسٽري رپيٽ هوني هئ. اَپي تو ستيگ ڪي هسٽري رپيٽ هونگي.

ٿم سمجهتي هو هر نئين دنيا ۾ اونچ پڌ پاني ڪا پرشارت ڪر رهي هئ. پوٽر ضرور بننا هئ. ٿم سمجهاتي هو اِس پنت دنيا ڪا وناش ضرور هونا هئ. بچي آڌ تو تمهاري جيتي نهيڻ رهينگي. نه ڪوئي وارٿ بنينگي، نه شادي آڌ ڪرينگي. بهت ڳئي باقي ٿوري رهي. ٿورا سميه هئ، اُسڪا پي حساب هئ. آڱي اُڻسي نهيڻ ڪهتي ٿي. اَپي ٿاثير ٿورا هئ. پهلي والي جو شري چور ڪر ڳئي هوئي هئ، نمبروار پرشارت اَنوسار جنم ليئا هئ. ڪوئي يهان آڱي پي هونگي. دڪائي پرتا هئ جئسي ڪ يهان ڪا بچڙا هوڻا هئ. اُنڪو ڳيان ڪي بگر مزا نهيڻ آئينگا. ما باپ ڪو پي ڪهتي هئ هر تو يهان جائينگي. يه تو سهج سمجهني ڪي باتين هئ. وناش ضرور هونا هين هئ. لڙائي ڪي تياري پي ديك رهي هو. آڌا خرچا تو انهن ڪا اِس لڙائي ڪي سامان ۾ هين لڱ جاتا هئ. اُٿروپلين آڌ ڪئسي بناتي هئ، ڪهتي هئ گهر بڻي پي ساري خلاص هو جائينگي. اُڻسي اُڻسي چيزين بناتي رهتي هئ.

ڪيونڪ هاسپيٽل آڏو رهينگي نهيون. ڊراما ۾ يهه پي جيئسي باپ ڪي اشاري ملتي هئ. وهه پي ڊراما ۾ نونڌ هئ. سمجھتي هئ اٿسا نه هو جو بيمار پر جائي. مرنا تو سڀڪو ضرور هئ. رام گيو راوڻ گيو... جو يوگ ۾ رهه آيو ٻڌا تي هونگي اُنڪي ضرور ٻڌينگي. اُپني خوشي سين شرير چور دينگي. جيئسي مثال بناتي هئ برهم گياني هئ، وهه پي برهم ۾ جاني ڪي ليئي اٿسي خوشي سين شرير چوڙ تي هئ. پرنٽو برهم ۾ ڪوئي جاتي نهيون، نه پاپ ڪتتي هئ. پُرنجنم ڦر پي يهان ليتي هئ. پاپ ڪتتي ڪي يڪتتي باپ بنلا تي هئ ڪ مام ايڪم ياد ڪرو. اؤر ڪوئي ڪو ياد نهيون ڪرنا هئ. لڪشمي نارائڻ ڪو پي ياد نهيون ڪرنا هئ. تم جانتتي هو اس پرشارت سين هم يهه پڌ پاءِ رهي هئ. سورڳ ڪي استاپنا هورهي هئ. هم پڙهه رهي هئ يهه پڌ پاني ڪي ليئي، نمبروار پرشارت اُنوسار. اُنهن ڪي جو ڊنائسٽي چلتي هئ وهه باپ نين سنگم پر اُپي استاپن ڪي هئ. تم پاشڻ پي اٿسا ڪرو، جو اٿڪيوريت ڪسي ڪي پي ٻڌي ۾ بٽڻ جاءِ. اس سميه هم ايشوريه سمپرڊايه اؤر پرجاپتا برهما ڪي مڪ ونساولي پائي بهن هئ. هم آتمائين سڀ پائي پائي هئ. برهماڪمار ڪماريون ڪي شادي هوتي نهيون. يهه پي باپ سمجھاتي هئ ڪسي گر پرتي هئ، ڪام اگني جلاتي هئ. پرنٽو ڊر رهتا هئ ايڪ وار هم گرا تو ڪئي ڪمائي چت هو جائينگي. ڪام سين هارا تو پڌ پرشت هو جائينگا. ڪمائي ڪنني ٻڙي هئ! منش پڌم ڪروڙ ڪماتي هئ. اُنڪو پي ٿوري پتا هئ ڪ ٿوري سميه ۾ يهه سڀ ختم هونا هئ. بامبس بناني والي جانتتي هئ يهه دنيا ختم هوني هئ، همڪو ڪوئي پريڪ هئ، هم بناتي رهتي هئ. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمارننگ. روحاني

باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) گيان ڪو اندر گهوٽا هئ آرٿات ويچار ساگر مٿن ڪرنا هئ. گيان ڪي آپس ۾ روح

رهاڻ ڪر ڦر دوسرون ڪو سمجھانا هئ. سُستي وا آلسيه ڪو چور دينا هئ.

(2) ديهي ايماني بن ٻڙي حلاس سين باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. سڌا اسي نشي ۾ رهنا هئ

ڪ هم باپ ڪي پاس آئي هئ ڪوڙي سين هيرا بنني. هم هئ ايشوريه سنتان.

وردان - من ٻڌي دواران سريشت استيون روپي آسن پر استت رهندي والي

تپسوي مورت پو

تپسوي سڌا ڪوئي نه ڪوئي آسن پر بٽڻ ڪر تپسيا ڪرتي هئ. آپ تپسوي آتمائون

ڪا آسن هئ، ايڪ رس استتي، فرشتا استتي... انهيون سريشت استيون ۾ استت هونا

آرٿات آسن پر بننا. استول آسن پر تو استول شرير بننا هئ ليڪن آپ اس سريشت آسن پر

من ٻڌي ڪو بناتي هو. وي تپسوي ايڪ ٿانگ پر ڪري هو جاتي اؤر آپ ايڪ رس استتي ۾

ايڪاگر هو جاتي هو. اُنهن ڪا هئ هن يوگ اؤر آپڪا هئ سهج يوگ.

سلوگن - پيار ڪي ساگر باپ ڪي بچي پريم ڪي پرپور گنگا بن ڪر رهو.